

РЕШЕНИЕ

№ 5274

гр. София, 25.05.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 140 СЪСТАВ, в публично заседание на двадесет и седми април през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: ТД

при участието на секретаря СР
като разгледа докладваното от ТД Гражданско дело № 20211110128056 по опис за 2021 година

Предявени са активно субективно съединени осъдителни искове с правно основание чл. 79, ал. 1, пр. 1, вр. чл. 284, ал. 2 ЗЗД, вр. чл. 5, ал. 1 ЗН.

Ищците – КР. К. Г. и С.К. Г., твърдят, че са деца и законни наследници на КЛГ, който е починал на 18.10.2020 г. Твърдят, че съпругата на техния наследодател – ответницата М.Д. Г – Г., е била упълномощена от същия да се разпорежда с банковите му сметки, като на базата на упълномощителната сделка за периода от 10.09.2020 г. до 18.10.2020 г. ответницата е изтеглила от банковите сметки на техния наследодател сумата в размер на 40000 лв., като не е дала отчет на наследодателя им за изтеглените парични средства, съответно – не му ги е предала. Ето защо, всяка от ищите претендира осъждането на ответницата за сумата в размер на 13369,82 лв. (след допуснато изменение на исковете), представляваща припадаща се част от изтеглени парични средства от банковите на КЛГ за периода от 10.09.2020 г. до 18.10.2020 г., на която има право всяка от ищите в качеството на законни наследници на КЛГ. Претендират разноските по производството.

Ответницата - М.Д. Г – Г., оспорва исковете. Твърди, че в изпълнение на предоставената ѝ от КЛГ представителна власт същата е извършвала тегления от негови банкови сметки, но изтеглените средства са изразходвани за задоволяване на нужди на семейството им, тъй като те са били съпрузи, включително за покриване на разходи за лечението му и за погребението му. Ответницата е дала отчет на КЛГ във

връзка с изтеглените средства. Ето защо, моли исковете да бъдат отхвърлени. При условията на евентуалност релевира възражение за съдебно прихващане със сумата в общ размер на 3118,98 лв., която се претендира поравно и разделно спрямо ишците, представляваща припадаща се част от разходи, дължими от ишците в полза на ответника, във връзка с погребение на наследодателя на страните - КЛГ. Претендира разносните по производството.

Ишците оспорват основателността на възражението за съдебно прихващане, като твърдят, че нямат правно задължение да възстановяват част от разходите, направени от ответницата за погребението на наследодателя им.

Съдът, като обсъди събраните по делото доказателства и въз основа на закона, достигна до следните фактически и правни изводи:

За основателност на исковете в тежест на ишците е да докажат, че между наследодателя им и ответницата е бил налице договор за поръчка, по силата на който ответницата се е задължила по възлагане на наследодателя на страните да се разпорежда с вземания по банковите му сметки, че за периода от 10.09.2020 г. до 18.10.2020 г. ответницата е изтеглила пари от банковите сметки на наследодателя на страните, както и размера на изтеглените средства.

С доклада на делото като безспорни и ненуждаещи се от доказване са отделени следните обстоятелства: че ишците са деца, а ответницата – съпруга, на КЛГ, който е починал на 18.10.2020 г., че съгласно пълномощто от 20.10.2015 г. ответницата е имала право да се разпорежда с вземания по банкови сметки на КЛГ.

Видно от приложеното по делото пълномощно, КЛГ е упълномощил ответницата М. Д. Г. да го представлява пред посочени в пълномощното банки, като извършва всякакви действия на разпореждане с откритите на името на КЛГ банкови сметки, вкл. да внася и тегли суми без ограничения, да закрива и открива банкови сметки. Съгласно извлечението от сметките на КЛГ, открити в „Уникредит Булбанк“ АД, същият е имал две сметки в банката, като от сметката в евро за периода от 10.09.2020 г. до 13.10.2020 г. е изтеглена сумата в размер на 7071,56 евро (с легова равностойност 13830,77 лева), а от сметката в лева за същия период е изтеглена сумата в размер на 25028,70 лева, т.е. общата изтеглена сума е в размер на 38859,47 лева. Няма данни по делото кое лице фактически е изтеглило посочените суми, но, предвид влошеното здравословно състояние на КЛГ за посочения период, съдейки от представените по делото медицински документи и приетото заключение по съдебно-медицинската експертиза, и липсата на спор между страните, че сумите са изтеглени от ответницата, следва да се приеме за установено по делото, че ответницата, в качеството на пълномощник на КЛГ, се е разпоредила с паричните средства по банковите сметки на КЛГ.

Следва да се установи по делото, дали между ответницата и наследодателя на

страните е бил налице твърдения договор за поръчка. Съгласно чл. 282 ЗЗД с договора за поръчка довереникът се задължава да извърши за сметка на доверителя възложените му от последния действия. По правило договорът за поръчка е едностранен, безвъзмезден, неформален договор, по силата на който за довереника възниква задължението да извърши възложените му от доверителя действия. В случая, за да се приеме, че е налице договор за поръчка между наследодателя на страните КЛГ и ответницата, следва да се докаже, че КЛГ е възложил на ответницата М. Д. Г. извършването на правните и фактически действия по разпореждане с вземанията му по банковите сметки, открити на негово име, както и предаването на средствата по тях в негова полза, каквото задължение да е поела ответницата пред КЛГ. По делото не са събрани доказателства, от които при условията на пълно и главно доказване да се установява посоченият факт, обуславящ наличието на договор за поръчка между КЛГ и М. Д. Г., съответно задължение на М. Д. Г. да предаде в полза на КЛГ полученото в изпълнение на поръчката. Изводът за наличието на договор не може да се изведе единствено на базата на упълномощителната сделка, извършена от КЛГ, овластяваща М. Д. Г. да се разпорежда със средствата по банковите му сметка, съдейки от отношенията между КЛГ и М. Д. Г.. Както беше посочено, не се спори по делото, че КЛГ и М. Д. Г. са били в брак, което е видно и от представеното по делото удостоверение за сключен граждански брак от 05.05.2005 г. Съгласно показанията на свидетеля ММЦ, от 1994 г. ответницата и КЛГ са живеели във фактическо съпругеско съжителство, а от 2005 г. са в брак, като отношенията им са били прекрасни, били са свързани духовно, емоционално, имали са общи професионални интереси. КЛГ е споделял на свидетеля Ц, че има голямо доверие на съпругата си, като освен това я е упълномощил да се разпорежда със средствата по банковите му сметки, „за да не се притеснява, тъй като тези пари са общи, да могат да живеят нормално“. Съгласно показанията на свидетеля ЛСП, същата е посетила дома на КЛГ и ответницата по повод заболяването му, за да донесе лекарства, като е станала свидетел на разговор между тях, при който ответницата е казала на Г да не се притеснява за заплащането на разходите във връзка с лечението, тъй като е изтеглила достатъчно пари, при което Л е отвърнал утвърдително.

С оглед на посочените доказателства съдът приема, че между КЛГ и ответницата не е бил налице договор за поръчка във връзка с разпореждането със средствата по банковите сметки на КЛГ. Установява се, че ответницата е била упълномощена от съпруга си да се разпорежда с паричните средства по банковите му сметки във връзка с отношенията им на съпрузи и покриването на разходите на семейството, включително и разходите, наложено от здравословното състояние на КЛГ. Не е налице облигационно отношение, възникнало по договор за поръчка, а отношенията по повод на упълномощителната сделка са изцяло етични, основани на семейството, което са имали КЛГ и ответницата. Следователно, ответницата не е имала правно задължение

да предаде на КЛГ изтеглените от нея парични средства от банковите му сметки, поради което претенцията на ишците за осъждането на ответницата за заплати на всяка от ишците припадаща се част от изтеглени парични средства от банковите на КЛГ за периода от 10.09.2020 г. до 18.10.2020 г. се явява неоснователна.

С оглед фактическите и правни изводи за неоснователност на претенциите по чл. 79, ал. 1, пр. 1, вр. чл. 284, ал. 2 ЗЗД, вр. чл. 5, ал. 1 ЗН, съдът счита, че не следва да бъдат обсъждани събраните доказателства за здравословното състояние на КЛГ, както и не следва да бъде разглеждано релевираното в отговора на исковата молба възражение за съдебно прихващане.

По разноските:

На основание чл. 78, ал. 3 ГПК ишците следва да бъдат осъдени да заплатят в полза на ответника сумата в размер на 1280 лв., представляваща разноски по производството за адвокатско възнаграждение.

При този изход на делото ишците нямат право на разноски.

Мотивиран от посоченото, Софийски районен съд, III ГО, 140 състав

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ исковете с правно основание чл. 79, ал. 1, пр. 1, вр. чл. 284, ал. 2 ЗЗД, вр. чл. 5, ал. 1 ЗН, предявени от КР. К. Г., ЕГН *****, с адрес: гр. xxx, и С.К. Г. (СП), родена на xxx г., с адрес: гр. xxx, срещу М. Д. Г., ЕГН *****, с адрес: гр. xxx, за осъждането на ответника за заплати на всяка от ишците сумата в размер на 13369,82 лв., представляваща припадаща се част от изтеглени парични средства от банковите на КЛГ за периода от 10.09.2020 г. до 18.10.2020 г., на която има право всяка от ишците в качеството на законен наследник на КЛГ.

ОСЪЖДА КР. К. Г., ЕГН *****, с адрес: гр. xxx, и С.К. Г. (СП), родена на xxx г., с адрес: гр. xxx, да заплатят на М. Д. Г., ЕГН *****, с адрес: гр. xxx, на основание чл. 78, ал. 3 ГПК сумата в общ размер на 1280 лв., представляваща разноски по производството.

Решението може да бъде обжалвано пред Софийски градски съд в двуседмичен срок от връчване на препис.

Съдия при Софийски районен съд: _____